

2 minicuentos / 2 μικροδιηγήματα

Paralelismos

de Rubén Rojas Yedra

Elena se detuvo junto a la mesa del salón, que había dispuesto con esmero para cuatro comensales. Las diez en punto. Guardó silencio y prestó atención a los pasos que llegaban del techo: un nuevo viaje a la cocina; hacían falta más vasos y seguramente... algún cubierto. A su vuelta, alguien iba al baño. Elena se precipitó por el pasillo —al fondo, a la derecha—, se sentó en el váter y meó sin ganas. Esperó para tirar de la cisterna al unísono.

Durante la cena, se oyeron risas dobladas, descorche de botella —pup y pup— y un par de brindis que Elena imitó a dos manos. Cenó poco, sólo lo suyo, y no repitió porque tenía el hambre cambiada. Dos parejas arriba y a continuación una sobremesa de conversaciones cómplices que Elena escuchó con los ojos turbios y mudos. Sobre la mesa se repartía un juego de café y té completo de segunda mano. Sobre la mesa limpia, las tazas vacías.

Finalmente, los invitados se marcharon y la pareja del piso de arriba se quedó a solas. Entonces empezaron los besos, los jadeos, los toqueteos urgentes que se intuían en dirección al dormitorio. Elena sólo pudo restregarse en las paredes del pasillo, arrancarse la ropa, masturbarse —maquinal y exageradamente—, imitando el escándalo del somier, y después llorar: dos lágrimas que hizo coincidir con un orgasmo fingido.

Παραλληλισμοί

του Ρουμπέν Ρόχας Γέδρα

Η Ελένα κοντοστάθηκε στο τραπέζι του σαλονιού που είχε στρώσει με φροντίδα για τέσσερις συνδαιτυμόνες. Δέκα η ώρα. Σιωπηλή αφουγκράστηκε τα βήματα που έρχονταν από τον πάνω όροφο: άλλο ένα πηγαινέλα στην κουζίνα· χρειαζόνταν περισσότερα ποτήρια και ίσως... κανένα μαχαιροπίρουνο. Καθώς γύριζε, κάποιος πήγαινε στο μπάνιο. Η Ελένα έτρεξε στο διάδρομο –στο βάθος, δεξιά–, κάθισε στη λεκάνη και σφίχτηκε να κατουρήσει. Περίμενε να τραβήξει το καζανάκι συγχρονισμένα.

Κατά τη διάρκεια του δείπνου, ακούγονταν ψεύτικα γέλια, το άνοιγμα ενός μπουκαλιού –ποπ και ποπ– και κανά δυο τσουγκρίσματα που η Ελένα μιμήθηκε με τα δύο της χέρια. Έφαγε λίγο, μόνο το δικό της, και δεν συνέχισε γιατί της είχε κοπεί η όρεξη. Δύο ζευγάρια επάνω και στη συνέχεια πονηρές κουβεντούλες γύρω από το τραπέζι· η Ελένα άκουγε με μάτια θολά και βουβά. Στο τραπέζι ένα πλήρες σερβίτσιο καφέ και τσαγιού, μεταχειρισμένο. Πάνω στο καθαρό τραπέζι, τα φλιτζάνια άδεια.

Τελικά, οι καλεσμένοι έφυγαν και το ζευγάρι του πάνω ορόφου έμεινε μόνο του. Τότε άρχισαν τα φιλιά, οι κοφτές ανάσες, τα επιτακτικά καϊδολογήματα που έμοιαζε να πηγαινούν προς την κρεβατοκάμαρα. Η Ελένα πρόλαβε μόνο να τριφτεί στους τοίχους του διαδρόμου, να πετάξει τα ρούχα της, να αυνανιστεί –μηχανικά και υπερβολικά–, μιμούμενη το τρίξιμο του σομιέ και κατόπιν έκλαψε: δύο δάκρυα που φρόντισε να συμπέσουν μ' έναν προσποιητό οργασμό.

Αυτό το μικροδιήγημα συμπεριλαμβάνεται στο βιβλίο *La locura de los peces* [Η τρέλα των ψαριών] (Alumbre, Κάδιθ, 2015). Ο Rubén Rojas Yedra ζει στην Μαδρίτη αλλά γεννήθηκε στο Χερέθ δε λα Φροντέρα το 1982. Έχει πτυχίο δημοσιογραφίας και μεταπτυχιακό στην ισπανική λογοτεχνία.

Diván

de Mariasun Landa

La hormiga neurótica del hormiguero acudió durante bastante tiempo al sicoanalista. Se quejó de su destino, culpó a sus progenitores de ser como era y a todos los dioses de la tierra por no haber sido una mariposa. Cuando el sicoanalista le dijo que la solución a su neurosis era aceptar la vida tal y como era, se sintió íntimamente estafada. Y con razón. El sicoanalista, de noche y a escondidas, seguía intentando volar como una libélula. Eso sí, sin sentimiento de culpabilidad.

Ντιβάνι

της Μαρίαςουν Λάντα

Το νευρωτικό μυρμηγκι της μυρμηγκοφωλιάς επισκεπτόταν για πολύ καιρό τον ψυχαναλυτή του. Παραπονιόταν για τη μοίρα του, κατηγορούσε τους προγόνους του που ήταν όπως ήταν, κι όλους τους θεούς της γης, που δεν είχε γεννηθεί πεταλούδα. Όταν ο ψυχαναλυτής του είπε πως η λύση για τη νεύρωσή του ήταν να αποδεχθεί τη ζωή έτσι όπως είναι, εκείνο ένιωθε εντελώς εξαπατημένο. Και με το δίκιο του. Ο ψυχαναλυτής, τη νύχτα και στα κρυφά, συνέχιζε την προσπάθεια να πετάξει σαν λιβελούλα, χωρίς κανένα αίσθημα ενοχής ωστόσο.

Το μικροδιήγημα αυτό αποτελεί μέρος του *Diccionario de hormigas* [Μυρμηγκολεξικό] (Pamiela, Παμπλόνα, 2014). Η Mariasun Landa γεννήθηκε στη Ρεντερία της Γκιπούθκουα το 1949. Σπούδασε Φιλοσοφία στο Παρίσι και στη Βαλένθια. Γράφει παιδικά διηγήματα στη βασκική γλώσσα. Το 2003 πήρε το Εθνικό Βραβείο της παιδικής λογοτεχνίας της Ισπανίας με το *Krokodiloa ohe azprian* [Ένας κροκόδειλος κάτω από το κρεβάτι].

*Η ομαδική μετάφραση είναι προϊόν του εργαστηρίου λογοτεχνικής μετάφρασης από τα ισπανικά στα ελληνικά που διοργάνωσε ο Καθηγητής Κωνσταντίνος Παλαιολόγος στο Τμήμα Ιταλικής Φιλολογίας του ΑΠΘ από 11 Μαΐου έως 2 Ιουνίου 2016. Συμμετείχαν οι σπουδαστές Λίλιαν Δενδρινού, Pedro Díez, Ζαχαρούλα Καμπούρη, Ρένια Μητάτου, Αναστασία Παυλίδου, Ανθή Πιτσούδη, Έφη Τζαφέρη, Μαρία Τσάτσου.